

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

var blevet forlænget, nåede man frem til den ordning, der blev lovfæstet ved lov nr. 155 af 11. maj 1954 om et J. F. Willumsen-museum i Frederikssund.

Denne lov var udarbejdet efter samme principielle retningslinjer som 1949-loven, men da Frederikssund kommunes økonomiske ydeevne ikke kan sammenlignes med Københavns, blev statens andel af byggeudgiften, der blev anslået til 570.000 kr. (inkl. udgiften til en grund), sat til $\frac{2}{3}$, dog højst 400.000 kr.

De årlige driftsudgifter skal ifølge loven deles lige mellem staten og Frederikssund kommune, dog at statens udgift højst kan andrage 15.000 kr.

For staten var der altså tale om en langt billigere ordning i Frederikssund end i København både med hensyn til anlæg og med hensyn til drift.

Museet åbnede den 18. april 1957. I de første år efter åbningen var museets økonomi god. Dette skyldtes navnlig et betydeligt besøgstal. Statens tilskud til driften var i denne periode mindre end det i loven omhandlede maksimum på 15.000 kr. årligt.

I de senere år har besøgstallet imidlertid betegnet en stadig tilbagegang, således at museet, der i 1958-59 havde mere end 46.000 besøgende, i 1967-68 kun havde ca. 11.400 besøgende. Denne tilbagegang i forbindelse med stadigt stigende driftsudgifter har ført til underskud af en sådan størrelse, at kommunens andel heri siden 1964-65 har været større end statens tilskud.

Museets underskud er steget fra ca. 38.700 kr. i 1964-65 til ca. 48.000 kr. i 1967-68, således at kommunen nu yder mere end dobbelt så meget som staten til museets drift.

Frederikssund byråd har derfor foreslået, at den hidtidige statslige tilskudsordning ændres, således at staten i stedet for det hidtidige tilskud, der er blevet beregnet på grundlag af museets driftsudgifter, yder et tilskud, svarende til halvdelen af museets driftsunderskud. Byrådet har ønsket, at

tilskuddet ikke begrænses til noget størsteløb.

Jeg finder det naturligt og rimeligt, at der ikke hidføres nogen ændring i den ligestillede indsats, som var baggrunden for museets skabelse, og som i den gældende lov er gjort til et princip for museets drift.

Det er særlig ønskeligt, at der ved fastsættelsen af størrelsen af statens tilskud åbnes mulighed for, at museets bestyrelse f. eks. ved indkøb af Willumsen-kunstværker stadig kan forbedre og udvide museets samlinger.

I princippet går jeg derfor ind for byrådets ønske om, at staten dækker halvdelen af museets driftsunderskud, men jeg har dog fundet det rimeligt, at det i loven fastsættes, at statens andel højst kan andrage 50.000 kr. årlig (mod det nuværende maksimum på 15.000 kr. årlig).

Merudgifterne ved lovforslagets gennemførelse er yderst begrænsede. Der regnes med en merudgift på 9.900 kr. i 1969-70 og 11.400 kr. i 1970-71.

Merudgiften, der højst kan andrage 35.000 kr., vil dog senere blive noget større end de anførte tal, hvis der gennemføres en påtænkt bygningsmæssig udvidelse af museet. Projektet omfatter en tilbygning til den nuværende museumsbygning, hvorved man opnår en forøgelse af udstillingsarealet med ca. 270 m²; i en selvstændig bygning indrettes cafeteria med køkkener og toiletter.

Ved tilbygningen søges der skabt mulighed for en alsidig kulturformidlende virksomhed på museet med skiftende kunstudstillinger, koncertarrangementer og lign.

Frederikssund byråd har vedtaget at søge byggeplanerne realiseret og har ansøgt ministeriet for kulturelle anliggender om statsstøtte hertil.

Efter nugældende praksis mener jeg imidlertid, at spørgsmålet om statstilskud til en tilbygning til museet må løses som en almindelig bevillingssag ved en finanslovbevilling.

Med disse bemærkninger fremsætter jeg